

Dkt. Mark Jennings, Mark, Hotuba ya 19, Marko 12:13-27, Mgogoro na Mafarisayo na Masadukayo

© 2024 Mark Jennings na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Mark Jennings katika mafundisho yake kuhusu Injili ya Marko. Hii ni kipindi cha 19, Marko 12:13-37, Mgogoro na Mafarisayo na Masadukayo.

Habari za asubuhi au mchana mwema.

Tunaendelea na kazi yetu hadi Marko sura ya 12 hapa. Na kumbuka, hii ni wiki ya mwisho ya maisha ya Yesu. Na kwa vile tumekuwa tukifuatilia utabiri wake, anajua hii ni wiki yake ya mwisho.

Hili si jambo ambalo halijulikani kwake. Na yeye, unajua, swali hili, unajua, huwa unauliza kila wakati ikiwa una siku chache tu zilizobaki, unajua, ungefanya nini na siku hizo? Na moja ya mambo ambayo Yesu anafanya na siku hizo ni kwamba anaendelea kuingia hekaluni. Na yeye, kama nilivyosema, amelaani hekalu na kutangaza kwamba madhumuni yake sasa yanahamishwa kwingine, kwamba halitakuwapo tena.

Na amekuwa akijishughulisha na uongozi. Uongozi umekuwa ukija alipokuwa akifundisha hekaluni. Na kwa kweli, amekuwa akijishughulisha na viongozi wa Yerusalemu, ambao, ukiufikiria Sanhedrini kama msingi wa haya yote, walikuwa na makundi matatu: Mafarisayo, Masadukayo, na waandishi.

Na tutakachokiona tunapoendelea na kazi yetu ni kwamba kila moja ya makundi haya yanakuja na kujaribu kumjaribu na kumnasa Yesu. Na kwa hivyo, una, kama, picha kamili inayoonekana. Pia tumethibitisha kwamba Yesu ametangaza uongozi wa kidini, na kuwahusisha na wapangaji waovu ambao walikuwa wamekataa utunzaji wao wa shamba la mizabibu, walikuwa wamemkataa mmiliki wa shamba la mizabibu, ambalo katika taswira ya Agano la Kale lingekuwa Mungu, na hata walikataa jua na kuua jua, ambalo Yesu anajionyesha kama yeye mwenyewe.

Kwa hivyo, huu ndio msingi wa haya yote. Ningependa tuangalie utata fulani tunapopitia mfululizo huu wa saba unaowahusu Mafarisayo. Tutaenda kwanza na Mafarisayo na swali lao la kodi.

Na kisha baada ya hapo, nataka tujadili Masadukayo na kisha waandishi. Utaona mpangilio huu unaoendelea. Kila mmoja huanza na mwalimu, na kila mmoja anashughulikia suala la mamlaka.

Kwa hivyo, tuanze na mstari wa 13 hadi 17. Wakatuma kwake baadhi ya Mafarisayo na baadhi ya Maherodi ili kumnasa kwa maneno yake. Wakamwendea, wakamwambia, Mwalimu, tunajua ya kuwa wewe ni mkweli, wala hujali mawazo ya mtu yeyote; kwa maana huguswi na sura, bali unafundisha njia ya Mungu kweli.

Je, ni halali kumlipa Kaisari kodi au la? Tuwalipe au tusilipe? Lakini Yesu, akijua unafiki wao, akawaambia, "Mbona mnanijaribu? Niteeni dinari moja niitazame." Wakamletea moja. Akawaambia, "Sura na maandishi haya ni ya nani?" Wakamwambia, "Ni ya Kaisari."

Yesu akawaambia, Mpeni Kaisari yaliyo ya Kaisari, na Mungu yaliyo ya Mungu. Wakamstaajabia. Bila shaka, huu ni muungano usiowezezana kati ya Mafarisayo na Maherodi.

Hili lingekuwa vikundi viwili ambavyo, katika hali nyingi, vingekuwa kinyume. Waherode walikuwa kundi lililounga mkono kudumisha nasaba ya Herode, ambayo ni nasaba iliyoanza na Herode Mkuu, Herode tunayemjua kutokana na hadithi ya kuzaliwa kwa Yesu, ambayo ilianza na Herode Mkuu na kisha kupitia wanawe, unajua, Herode Antipa, Herode Filipo, na kadhalika. Walikuwa wameungana na Roma na kwa hakika walikuwa wakijaribu kupata upendeleo wa Roma.

Mara nyingi hii ilisababisha maendeleo makubwa ya kilimo, usanifu majengo, na maendeleo ya miji. Kulikuwa na mchakato wa Kiyunani ambao waliukubali na kuufurahia. Mambo yote ambayo Mafarisayo walipinga.

Bila shaka, haitushangazi sasa kama msomaji wa Marko kwamba Mafarisayo na Maherodi wana msimamo mmoja kwa sababu wali msimamo mmoja hapo awali katika huduma ya Yesu huko Galilaya wakitafuta kumuua. Na bila shaka, hii bado ndiyo simulizi hapa. Na wanaanza na sifa za kubembeleza.

Na kuna kejeli nyingi katika sura ya 12 katika kipindi chote cha kesi ya Yesu. Kejeli nyingi ambapo una watu wanasema mambo kwa matusi au kwa uwongo au kwa kujipendekeza ambayo ni kweli, ingawa hawajui. Na kwa hivyo, wanamwasilisha kwake tunajua wewe ni mkweli na hujali maoni ya mtu yeyote na haubadilishwi na sura.

Kwa hivyo, wanawapa sifa hii ya kusifu kwamba tunajua kwamba utatujibu kwa uaminifu na kwamba wewe ni mwalimu wa kweli na unatamani mambo ya Mungu. Lakini Yesu anasema, akijua unafiki wao, na bila shaka, unafiki, tuliozungumzia kuhusu hili hapo awali, ni mojawapo ya matusi ya mara kwa mara ya Yesu kwa viongozi wa kidini. Angewaita wanafiki.

Ilikuwa na wazo kwamba ukifuatilia neno la Kigiriki nyuma, kwa kweli lilianza kama neno la mwigizaji, mtu anayeigiza jukwaani kwa makofi. Na kwa hivyo, bado lina

wazo la mtu anayejiifanya kuwa kitu ambacho sicho. Na kwa hivyo hapa, wanajifanya wanafikiri Yesu ni mwalimu mzuri na wanataka kupata jibu lake, lakini anajua kwamba nia yao ya kweli ni kumnasa na kumjaribu.

Lakini alishiriki, Yesu ni mtendaji sana. Hakatai hapo. Anashiriki swali.

Na anawaomba wamletee Dinario. Sasa, swali la kumlipa Kaisari kodi halikuwa swali la kawaida au swali lisilotarajiwa kuulizwa katika muktadha huu, hasa Yudea, ambapo pesa zilienda moja kwa moja Roma, ilhali Galilaya, zingepelekwa Roma kupitia Herode Antipa. Bila shaka, kodi husika ni kodi ya kura.

Dinari ilikuwa sarafu ya fedha ya Kirumi, wakati huu, ingekuwa na upande mmoja wa kifua cha Tiberio Kaisari chenye kifupi kilichowakilisha maandishi ambayo yangesomeka Tiberio Kaisari Augusto, mwana wa Augusto wa kimungu. Kwa hivyo, kulikuwa na sifa ya nusu-kimungu iliyoeleweka ambayo ilikuwa ikiwasilishwa kwa Tiberio, sifa ya mwana wa Mungu pia. Kisha, upande mwingine kungekuwa na sanamu ya mama yake Tiberio, Livia, yenye maandishi yanayoonyesha kwamba alikuwa kuhani mkuu.

Kwa hivyo, kwa maneno mengine, sarafu, haishangazi kwamba swali hili linajitokeza kwa sababu hata Kaisari mwenyewe, kama Denarius angeonyesha, alikuwa na ibada hii ya kifalme na shughuli hii ya nusu-mungu. Bila shaka, swali hilo linaonekana kuwa swali la busara. Ama Yesu anaweza kulazimishwa kukubaliana kwa njia ambayo itamdharau, kwa maneno mengine, kuthibitisha uchungu wa pesa kwa mtu anayejiionyesha kama kwa njia ya kufuru ya kimungu, au kukataa na kusema hakuna kodi inayopaswa kulipwa, hivyo kumweka katika kundi la wanamapinduzi watarajiwa ambao wangeweza kuruhusu kukamatwa kwake.

Yesu anaomba sarafu, na mimi huona inachekesha kila wakati kwamba hana sarafu moja kati ya hizi, lakini kila mtu mwingine anaonekana kuwa nayo. Kwa hivyo, aina hii ya sarafu inayozungumziwa, Yesu hana. Anahitaji moja kati yao ili kuipata, nao wanayo.

Wana sarafu ambazo ni muhimu na zinahitajika kulipa kodi. Na anauliza ni picha ya nani iliyo juu yake, na kisha jibu ni kwamba ni ya Kaisari, ambaye sura na maandishi yake ni haya. Wakasema ni ya Kaisari.

Sasa, jibu ambalo Yesu anatoa hapa ni kumpa Kaisari vitu vya Kaisari; kwa upande mmoja, Yesu anatambua haki ya serikali, kwamba kuna serikali na mifumo ya fedha iliyopo, na kwamba kuna mamlaka inayodokezwa. Lakini zaidi ya hayo, kauli hiyo, na kwa Mungu, vitu vilivyo Mungu, inaiweka juu zaidi. Bila shaka, inaweka ukuu wa Mungu juu ya vitu vyote, ambavyo vingejumuisha serikali za wanadamu, ikimaanisha kwamba hata utawala wa mwisho, ukuu wa mwisho wa Mungu, ni kitu ambacho hata serikali za wanadamu ziko chini yake.

Lakini ni vigumu kukosa kejeli kwamba , kwa upande mmoja, sarafu ina mfano wa Kaisari, lakini Kaisari kama mwanadamu ana mfano wa Mungu, wazo hili kwamba mwanadamu, ambaye mfano wake upo hapa, kwa kiasi fulani, mwanadamu ameumbwa kwa mfano wa Mungu. Hata hivyo, hilo linaeleweka; Nadhani kuna dalili ndogo kwamba kila kitu kinafanywa kwa kumtumikia Mungu. Hata kutumikia serikali ni kumtumikia Mungu, na Mungu anaruhusu serikali kuwepo na kutumia mamlaka.

Na hivyo, anapata njia katika jibu lake la, moja, kujiepusha na mapinduzi dhidi ya Kaisari na tamko la kutolipa kodi, lakini bila kukana mamlaka haya ya Mungu juu ya vitu vyote na huduma ya mwisho ikifanywa kwake. Na hivyo, bila shaka, wanamshangaa. Mafarisayo hawakuweza kupinga dai lake la kumpa Mungu yote yaliyo ya Mungu, na Waherode hawakuweza kupinga dai la kumpa Kaisari yaliyo ya Kaisari.

Kwa hivyo, makundi haya mawili ambayo, kimsingi, yalikuwa yanapingana, Mafarisayo na Maherode, yangepata katika jibu la Yesu kitu ambacho kingekuwa kigumu kwao kutokubaliana nacho. Kwa hivyo, baada ya Mafarisayo, hata hivyo, kundi hili linalofuata linakuja, kundi ambalo hatujaona sana, nalo ni Masadukayo. Kwa hivyo, tulipata jaribio la Mafarisayo, na sasa tuna jaribio la Masadukayo katika mistari ya 18 hadi 27.

Nitakusomea haya, kisha tutafikiria kinachoendelea hapa. Masadukayo wakamwendea, wale wanaosema, hakuna ufufuo. Wakamwuliza swali, wakisema, Mwalimu, Musa alituandikia kwamba ndugu ya mtu akifa na kumwacha mke, lakini hana mtoto, mtu huyo amchukue huyo mjane na kumlea ndugu yake watoto.

Kulikuwa na ndugu saba. Wa kwanza alioa mke, naye akafa bila kuacha mtoto. Wa pili alimchukua, akafa bila kuacha mtoto.

Na wa tatu vivyo hivyo. Na wote saba hawakuacha mtoto. Mwishowe, mwanamke naye akafa.

Katika ufufuo, watakapofufuka, atakuwa mke wa nani? Kwa maana wote saba walikuwa naye kama mke. Yesu akawaambia, Je , si ndiyo sababu mmekosea? Kwa sababu hamjui Maandiko wala nguvu za Mungu. Kwa maana watakapofufuka kutoka kwa wafu, hawaoi wala hawaolewi, bali huwa kama malaika mbinguni.

Kuhusu wafu kufufuliwa, hamjasoma katika kitabu cha Musa, katika kifungu kinachohusu kichaka, jinsi Mungu alivyomwambia, akisema, Mimi ni Mungu wa Ibrahimu, na Mungu wa Isaka, na Mungu wa Yakobo; Yeye si Mungu wa wafu, bali wa walio hai. Mmekosea sana.

Sasa, Masadukayo wanatafuta hapa kudharau imani ya Yesu katika ufufuo. Hili ni jambo, kama andiko linavyosema, Masadukayo kama kundi walilikataa, na wanahitaji kuhakikisha kwamba ufufuo haupo sana katika Agano la Kale. Bila shaka, imeonyeshwa kimbele, Isaya 26:19 , unaona Ezeieli 7, Danieli 12, Zaburi 73, lakini hakuna kauli nzito kuhusu ufufuo katika Agano la Kale.

Sasa, Masadukayo walikuwa chama cha kidini na pia cha kisiasa. Walisimama pande tofauti na Mafarisayo, na tunafikiri, asili yao labda ilitokea wakati fulani wakati wa kuibuka kwa nasaba ya Wahasmonia, pamoja na mafanikio ya Uasi wa Wamakabayo na utawala wa Wahasmonia na hila ambazo zilifanyika wakati huo. Ni wakati tunapowaona Mafarisayo wakionekana kujitokeza, na tunafikiri huyo anaweza kuwa mmoja wa Masadukayo.

Hatujui mengi kuhusu kundi hili, hasa kwa sababu kundi hili halionekani kuendelea baada ya kuanguka kwa hekalu. Hakika, nguvu zao zilihusishwa kwa kiasi kikubwa na mamlaka ya Yerusalemu. Sasa, Masadukayo wanatambua Pentateuki pekee.

Sasa, kumbuka kile nilichosema kuhusu ufufuo ambacho kimedokezwa, kimetabiriwa, kwa uwazi zaidi kuliko vingine, katika Isaya, Ezeieli, Danieli, na Zaburi. Hakuna hata kimoja kati ya hivyo ambacho ni vitabu vitano vya Musa, Mwanzo, Kutoka, Mambo ya Walawi, Hesabu, na Kumbukumbu la Torati. Na Masadukayo walitambua Pentateuki pekee kama mamlaka ya kimaandiko, na kwa hivyo walikataa ufufuo.

Kwa kawaida walihusishwa na uongozi wa ukuhani, tabaka la juu. Sababu ambayo hatujawa na mwingiliano mwingi nao hadi sasa ni kwamba walikuwa hasa Yerusalemu. Walikuwa mahali pazuri, na ushawishi wao ulikuwa katika mji mtakatifu.

Kwa hivyo, ingawa Mafarisayo walikuwa wametawanyika mashambani, Masadukayo hawakuwapo. Kwa hivyo, Yesu hajawa na mwingiliano mwingi nao hadi sasa. Pia, kwa kuwa walikana manabii kama ilivyoandikwa kimaandiko, hawakuwa na uhusiano wowote na madai ya Kimasihi.

Wazo la Masihi ajaye, Masihi wa baadaye, n.k., lilikuwa jambo ambalo halikuwa la umuhimu huo kwao. Kwa hivyo, uhusiano wao pia na taasisi za kisiasa kama vile Roma haukuzingatiwa kama tatizo kwa sababu hawakuwa wakimtafuta Masihi yeyote. Bila shaka, Hekalu lilipoanguka, ushawishi wao ulipungua.

Hata hivyo, katika hadithi yetu, wanaendana na Mafarisayo na wana lengo moja katika suala la kumdharau Yesu. Sasa, hadithi, swali hili, hili la kufikirika waliloweka, linahusu desturi ya ndoa ya leveret, au ndoa ya ndugu-mkwe, ikiwa unataka, ambayo ilihitaji wazo hilo, inatokana na Pentateuch, kwamba ikiwa kaka amefariki, au ikiwa mtu amefariki, kaka wa mtu aliyefariki angeweza kuoa mjane wa kaka yake, ilikuwa ni kuoa mjane wa kaka yake na kuwalea watoto hao kama warithi wake. Sasa, elewa, hii haikuwa, desturi hii ya ndoa ya leveret haikuwa kuruhusu mitala.

Kusudi hili halikuwa ili mtu aweze kuwa na wake zaidi ya mmoja, bali liliruhusiwa kulinda mali ya familia na kumlinda mjane. Liliwekwa ili wakati mwanamume angekufa, mjane, ambaye sasa yuko katika mazingira magumu, lakini ambaye, unajua, alikuwa na, unajua, kulikuwa na mali, warithi, watoto, utajiri uliokuwa umekusanywa, kwamba hilo lisingetoka nje ya familia, kwamba angeweza kuanguka chini ya ulinzi, na wanawe wangukuwa warithi, unajua, wa mjomba wao, na mali hiyo ingelindwa. Kwa hivyo, ilikuwa ni sharti lililowekwa kulinda katika hali hizi, na kwa hivyo hapa ndipo wazo hili linapotoka.

Na kwa hivyo wanauliza, kwa hivyo tukidhani ndoa ya leveret, na una mwanamke ambaye anaishia kuolewa na ndugu saba kabla haijakamilika, na hana watoto na yeyote kati yao, kwa hivyo hiyo haimruhusu mwanaume yeyote kuwa na kipaumbele kwa sababu kulikuwa na ukoo wa familia, nini kinatokea katika ufufuo? Na kumbuka, Masadukayo wanakataa ufufuo, kwa hivyo hawataki kujua kinachotokea katika ufufuo. Wanataka, kwa nia yao, kuonyesha upuuzi wa ufufuo kwa sababu dhana yao ni kwamba maisha ya ufufuo kimsingi ni mwendelezo wa maisha ya sasa. Namaanisha, kwa hivyo wanachodhani, kile ambacho watu wanapofundisha kuhusu maisha ya ufufuo, ambayo yalikuwa sawa na kile ambacho kwa namna fulani maisha ya ufufuo yalieleweka, kingekuwa tu mwendelezo wa kile kinachoendelea.

Kwa hivyo hapa tuna jibu la Yesu, na nadhani inavutia kwamba habishani kwa msingi wa kiufundi. Habishani na kwa kweli anajibu swali la nani ana haki katika ndoa ya kawaida, ambaye, kwa kuelewa mchakato huu, angechukuliwa kuwa mume wa kwanza wa msingi kwa amri au kitu kama hicho. Anawashutumu kwa kutojua maandiko.

Sasa, haishangazi kwamba anawashutumu kwa kutojua maandiko kwa sababu kila wakati Yesu amekuwa akiwajibu viongozi wa kidini, kwa kawaida huanza na, je, hamjasoma? Hamjaelewa? Na ni shutuma, lakini mtu anaweza kutarajia hapa kwamba angerejelea kifungu cha maandiko kinachohusu ufufuo, lakini hajui. Yeye, karibu, si karibu tu, kwa mtindo mzuri, anaweka mjadala wa maandiko katika vitabu ambavyo Masadukayo wanavitambua. Masadukayo wanatambua Pentateuki pekee.

Kwa hivyo badala ya kuzungumzia ufufuo kwa kwenda kwenye kile ambacho manabii wanasema, au kitu kama hicho, badala ya kujaribu kuthibitisha ufufuo, ambao Masadukayo wanajaribu kuubatilisha, anaenda kwenye kiini cha Pentateuki yenyewe. Hamjasoma katika kitabu cha Musa, katika kifungu kinachohusu kichaka, jinsi Mungu alivyomwambia, akisema, Mimi ni Mungu wa Ibrahimu, na Mungu wa Isaka, na Mungu wa Yakobo? Yeye si Mungu wa wafu bali wa walio hai.

Kwa hivyo, nadhani ni moja, ni tu, unashangaa Yesu akitumia Pentateuch pekee kuzungumzia ufufuo, na wazo hapa ni kwamba Mungu amefanya agano na watu hawa na kwamba Mungu anaendelea kutunza agano hilo, lakini agano liko tu na

walio hai, si na wafu. Na kwa hivyo, kuna wazo hili kwamba Mungu amefanya agano na wale ambao, na wanaendelea na wale walio hai. Na pia, ingawa, anawashutumu kwa kutojua nguvu za Mungu.

Angalia anachosema, unajua, hamuelewi maandiko, wala nguvu ya Mungu. Kwa hivyo, hawakuelewa Pentateuch, hata hoja, hata Pentateuch inazungumzia ufufuo, lakini pia wanakosa nguvu ya Mungu. Kwa maana watakapofufuka kutoka kwa wafu, hawaoi, wala hawaolewi, bali huwa kama malaika wa mbinguni.

Kwa maneno mengine, anasema maisha ya ufufuo si mwendelezo wa maisha ya sasa tu, kwamba maisha ya ufufuo ni ubora tofauti wa maisha, asili tofauti ya maisha, ambapo swali la ndoa hata halijaulizwa, unajua kwa sababu kuwepo kwao ni tofauti. Na kwa hivyo, hapa tunayo hadi sasa katika mabishano haya, kwanza Mafarisayo na Maherode, na katika jibu la Yesu, anatoa kitu ambacho Mafarisayo hawawezi kukataa, na anawapa Maherode kitu ambacho Maherode hawawezi kukataa. Na hapa na Masadukayo, anasema kutoka kwa maandishi yao pekee kwamba wanathibitisha kama maandiko, unajua, na hawawezi kukataa kwamba ndivyo maandishi yanavyosema.

Na kwa hivyo, mamlaka yake katika shughuli hizi ni jambo la ajabu sana. Hakika, hilo ndilo mwandishi ambaye tutazungumzia baadaye katika mistari ya 28 hadi 34; hilo ndilo linalochochea majibu yake mwenyewe. Na kwa hivyo, hebu tuangalie 28 hadi 34.

Sasa, kumbuka tumekuwa tukizungumzia kuhusu Mafarisayo, Masadukayo, na waandishi kama sehemu kuu tatu za Sanhedrini. Sasa, Mafarisayo walikuja kujaribu, Masadukayo walikuja kujaribu, lakini katika picha hii ya mwandishi huyu mahususi, ungetarajia kwamba waandishi pia wangejaribu kumnasa Yesu. Lakini tutakachokuwa nacho hapa ni mazungumzo ya kirafiki sana kati ya mwandishi huyu na Yesu.

Sasa, hii haipaswi kuonekana kama mwandishi huyu mahususi anayewakilisha kundi zima, kwani kwa kweli kuna kauli kali ambazo zitatolewa kuhusu waandishi baadaye katika sura ya 12. Na pia inafaa kuzingatia kwamba hili si kundi linalomjia Yesu, kama vile Mafarisayo na Maherodi walivyokuwa kundi, Masadukayo walikuwa kundi, huyu ni mwandishi mahususi, mtu binafsi. Na ndiyo maana nadhani hiyo pia inaonyesha kwamba ni tofauti.

Lakini hebu tuangalie hapa 28 hadi 34. Mmoja wa waandishi akaja, akawasikia wakibishana, na alipoona kwamba aliwajibu vizuri, alikuwa akimaanisha majibu kwa Mafarisayo na Masadukayo; amekuwa akishuhudia hili, na akamwuliza ni amri gani iliyo muhimu zaidi kuliko zote? Sasa, swali hili ambalo ni muhimu zaidi linafanana zaidi na wazo la ni ipi iliyo wajibu kwa kila mtu, ni ipi iliyozidi amri zingine, ni amri gani nzito zaidi, ukitaka, inayofahamisha amri zingine. Wazo hili zito na jepesi haliko

katika maana ya ni ipi unaweza kuishi bila na ni ipi unaweza kuishi, lakini ni ipi, kwa upande wa kuelewa Torati iliyobaki, sheria iliyobaki, ndiyo ufunguo wa kifalsafa.

Na aina hii ya swali kuhusu amri zipi nzito zaidi, amri gani inayowafahamisha wote, si swali la kawaida. Hillel, ambaye tulimrejelea hapo awali katika majadiliano yetu kuhusu talaka, aliwakilisha kundi lingine la marabi, ambalo kwa kiasi kikubwa lilikuwa la wakati mmoja na Yesu. Ameuliza swali hili kwa muhtasari wa sheria, na akajibu kwa kile ambacho kwa kweli ni toleo hasi la kile tunachokiita sheria ya dhahabu. Anasema, kile ambacho hutaki kifanyike kwako, usimfanyie jirani yako.

Hii ndiyo Torati nzima, kila kitu kingine ni tafsiri. Rabi mwingine, Rabi Akiba, mnamo 135 BK, alisema kiini cha Torati kilikuwa ni kwamba umpende jirani yako kama nafsi yako, Mambo ya Walawi 19:8, ambayo inakuja hapa. Kwa maneno mengine, hili si swali la kawaida.

Yesu anatoa jibu lake mwenyewe kwa swali hili: ni lipi zito zaidi, yaani, ni amri gani inayotafsiri zingine zote? Ni lipi muhimu zaidi na linalopaswa kuzingatiwa kwa zote? Na akamalizia na Kumbukumbu la Torati 6:4. na 5. Yesu akajibu, muhimu zaidi ni “Sikia, Ee Israeli, Bwana Mungu wetu, Bwana ni mmoja.” Kwa hivyo, anaanza na kile kinachojulikana kama Shema, wazo la kusikia, na tambua linaanza na sikia, Ee Israeli.

Ilikuwa ni kitu ambacho labda kilinukuliwa asubuhi na jioni. Inafurahisha kutambua, unajua, pamoja na Shema, ambayo ingekuwa moja ya maungamo ya msingi ya kujitolea kikamilifu kwa Mungu, kumbuka kwamba hapo ukiangalia maandishi ya Kumbukumbu la Torati, kwa kweli ni jibu la mara tatu, moyo, roho, na nguvu, ilhali Yesu anatoa jibu la mara nne, unajua, moyo, roho, akili, na nguvu. Sasa, kumekuwa na wino mwingi ambao umemwagika juu ya hilo, na kwa namna fulani, nadhani hivyo bila lazima.

Kwa mfano, sidhani kama hii inaonyesha umri na wakati ambapo sasa akili imeanza kuinuka, na Yesu anataka kuijumuisha. Pia sidhani kama inaonyesha ukweli kwamba Yesu hakuijua Biblia yake, sawa, ambayo wakati mwingine husemwa. Badala yake, wote wawili wanasema kitu kimoja.

Sasa, katika Kumbukumbu la Torati, mtu mzima, sawa, angeweza kutekwa na moyo, roho, na nguvu, na moyoni pia kulikuwa na aina ya uwezo wa kufikiri akili. Hakukuwa na utangano huo kati ya, unajua, akili na moyo. Sasa, kufikia wakati ulipokuwa katika karne yako ya kwanza, kulikuwa na aina fulani ya kufikiria upya kile kilichomfanya mtu mzima, kwa hivyo sasa ulikuwa na, unajua, na kile Yesu anasema, unajua, hapa, unajua, moyo, roho, akili, na nguvu, na kile Yesu anachoakisi hapa si nyongeza ya Shema, lakini bado ni kiini kile kile cha mtu mzima.

Utampenda Bwana Mungu wako kwa nafsi yako yote, kwa kila kipengele chake. Kisha anatoa la pili, nawe utampenda Bwana Mungu wako. La pili ni hili, mpende jirani yako kama nafsi yako.

Hakuna amri nyingine iliyo kuu kuliko hizi. Kwa hivyo, anaongeza kifungu cha Mambo ya Walawi ndani yake. Sasa, nyongeza ya Mambo ya Walawi kwenye Shema inaonyesha kwamba kwa Yesu, vyote viwili kwa pamoja vinafunua mapenzi ya Mungu.

Maana ya agizo hili ni kwamba upendo wa jirani ni matokeo ya upendo kamili kwa Mungu, upendo huo kwa Mungu unajitokeza katika amri ya kumpenda jirani. Na kwa hivyo wakati zile mbili kuu, unajua, muhtasari ni nini, amri mbili kuu ni zipi, unajua, kile Yesu anachosema ni mafundisho yote ya mapenzi ya Mungu yanaweza kufupishwa katika kumpenda Bwana Mungu wako kikamilifu katika Shema, na kumpenda jirani yako kama nafsi yako. Mwandishi, Elia, anafurahishwa na hili.

Mwandishi akasema, uko sahihi, mwalimu, jambo ambalo nadhani ni kauli ya kuvutia sana. Umesema kweli kwamba yeye ni mmoja, wala hakuna mwingine ila yeye, na kumpenda kwa moyo wote, na ufahamu wote, kwa nguvu zote, na kumpenda jirani yako kama nafsi yako ni zaidi ya sadaka nzima za kuteketezwa na dhabihu, ambazo huchukua, unajua, kile ulicho nacho hapa. Mwandishi, kuna maandiko mengi ambayo mwandishi anatumia katika jibu lake.

Anaongeza maandishi. Anathibitisha kile Yesu anachosema, lakini katika jibu lake kuna mwangwi wa Kumbukumbu la Torati 4:35, 6:4, Mambo ya Walawi 19:18, 1 Samweli 5:22, Isaya 45:21, Hosea 6:6, na wazo hili kwamba kile Mungu anachotaka si dhabihu, bali, unajua, utii, na kujitolea, na upendo kwa jirani. Na, bila shaka, hii ni katika muktadha wa hekalu ambalo haya yote yanatokea, ambalo limekuwa kitu hiki kikubwa cha kujitolea badala ya mahali pa kujitolea kwa Mungu na upendo kwa jirani.

Kisha Yesu akajibu, na Yesu alipoona kwamba alijibu kwa busara, basi mwandishi alifanya nini sahihi? Alithibitisha kwamba kauli ya Yesu ilikuwa kweli, kisha akaiunga mkono kwa ushahidi mwingine hata wa kusema hivyo. Na Yesu alipoona kwamba alijibu kwa busara, akamwambia, Wewe huko mbali na ufalme wa Mungu. Na baada ya hayo, hakuna mtu aliyethubutu kumuuliza maswali zaidi.

Hiyo ni kauli ya kuvutia ambayo Yesu anatoa, kwamba hauko mbali na ufalme wa Mungu. Sasa, kumbuka kwamba Yesu amekuwa akitangaza ufalme wa Mungu umekaribia katika nafsi yake, pamoja na amri zinazoambatana za kutubu na kuamini. Na hivyo kauli hii ya mwandishi, kwamba ikiwa mwandishi anaelewa wazo hili, na labda hata wazo hili linaloendelea, ikiwa unapenda, la kuelewa kwamba mapenzi ya Mungu ni kwamba amri kuu ya Mungu ni kumpenda Mungu kikamilifu, na kisha kuonyesha upendo na upendo huo wa jirani, kwamba uunganishaji na uelewa wa

maandiko, ikiwa unaelewa Agano la Kale kwa njia hiyo, hiyo inapaswa kukuelekeza ili uweze kuelewa kile Yesu anachofanya, ambacho ni kujitolea kikamilifu kwa Mungu, kinachoonyeshwa katika upendo wa kujitolea, kikamilifu kwa kila mtu.

Na kwa hivyo hii pia ina wazo la jinsi Agano la Kale lote katika kufanya hivi, kwa kuungana na ufalme wa Mungu, ambao Yesu ameuunganisha na yeye mwenyewe, kwamba pia anasema kwamba Agano la Kale lote, lililofupishwa katika amri hizo mbili, linaelekeza kwenye kile kinachotokea wakati huo, kuwasili kwa Yesu na mpango wa wokovu wa Mungu. Kwa hivyo, ni kauli na mabadilishano ya kuvutia na ya kirafiki sana. Na nadhani pia inatia moyo kuona kwamba haikuwa waandishi wote, kwamba Mafarisayo wote hawakuwa dhidi yake, waandishi wote hawakuwa dhidi yake, kwamba kulikuwa na watu ambao kwa ujumla walikuwa wakitafuta na kutambua kitu ndani ya Yesu.

Hata, bila shaka, tuliona hilo mahali pengine pamoja na watu wengine ambao wangekuja, viongozi wa kidini ambao wangekuja kwa Yesu na kuuliza maswali. Nataka kuendelea kupitia hapa hadi mstari wa 35 hadi 37, na hii inawezekana, unajua, tutafika wapi wakati huu. Huu ni wa sita katika mfululizo wa mabishano.

Hapa, bila shaka, waandishi wanawekwa katika mtazamo mdogo, wanasoma mistari, na kisha wanaiangalia. Na Yesu alipokuwa akifundisha hekaluni, alisema, waandishi wanawezaje kusema kwamba Kristo ni Mwana wa Daudi? Daudi mwenyewe na Roho Mtakatifu walitangaza, Bwana alimwambia Bwana wangu, Keti mkono wangu wa kuume, nami nitawaweka adui zako chini ya miguu yako. Daudi mwenyewe anamwita Bwana, basi nije kuwa mwanawe ? Umati mkubwa wa watu ukamsikiliza kwa furaha.

Yesu yuko hekaluni, anafundisha, na anauliza swali kuhusu ukoo wa Daudi na matarajio ya Masihi. Bila shaka, tumekuwa tukizungumzia matarajio ya Masihi tangu mwanzo, na yanatokana na 2 Samweli 7, 11 hadi 6, ambapo Nathani anatangaza kwamba Mungu angemfufua mfalme wa Masihi katika ukoo wa Daudi, na wazo hili linaonekana katika manabii. Hili ndilo tumekuwa tukizungumzia.

Na hapa, angalia, walikuwa kimya. Hawakumuuliza maswali zaidi, lakini hiyo haimaanishi kwamba Yesu hana la kusema zaidi. Kisha anaanza, na anauliza swali la kuingiza: Inakuwaje waandishi wanabishana jambo? Anauliza tatizo hili. Tatizo ni kwamba Daudi mwenyewe anamwita mtu huyu Bwana, ambaye, unajua, kwa kuwa katika ukoo wa Daudi, Masihi ajaye angekuwa mwana wa Daudi, na ni kuweka swali la inawezekanaje kwamba Mfalme Daudi angemwambia mmoja wa wazao wake, Bwana.

Na ananukuu Zaburi 110 :1, ambayo ndiyo kifungu cha Agano la Kale kinachonukuliwa zaidi katika Agano Jipya. Hiki kinanukuliwa mara nyingi zaidi kuliko

kifungu kingine chochote. Kinatumika mara kwa mara kuthibitisha Yesu na utambulisho wake wa Kimasihi.

Sasa, Yesu tayari amemkubali mwana wa Daudi kutoka kwa kipofu Bartimayo. Hakumrekebisha kipofu Bartimayo alipomwita mwana wa Daudi. Kwa hivyo sasa suala hili linakaribia kukamilika.

Lakini cha kuvutia, anaelezea tatizo. Anaelezea tatizo, inawezekanaje? Lakini halijibu. Hajibu.

Daudi anajiita Bwana, kwa hivyo nije awe mwanawe ? Inavutia, Yesu hana, hatuna jibu la Yesu katika hili. Alisema tu, anaelezea tatizo. Bila shaka, kama msomaji wa Marko, sasa tuko tayari kujibu swali hilo.

Tunajua kuanzia mwanzo hadi ubatizo hadi kubadilika kwa sura kwamba ni kwa sababu mwana wa Daudi si mwingine ila Mwana wa Mungu. Na hivyo hata katika kifungu hiki, tunajikuta tayari kuthibitisha jibu la tatizo ambalo Yesu ametoa hapa. Na umati unafurahia.

Tutaendelea kufanya kazi kupitia Injili ya Marko tutakapokutana tena. Asante.

Huyu ni Dkt. Mark Jennings katika mafundisho yake kuhusu Injili ya Marko. Hii ni kipindi cha 19, Marko 12:13-37, Mgogoro na Mafarisayo na Masadukayo.